

A politika és a nő.

Írta : Vándor Iván.

Ma, mikor már ott tartunk, hogy az emberi értelem ráeszmél arra a nagy teremtő erőre és értékre, mely a nő elméjében, szívében, munkakedvében rejtőzik és amelyet hasznosnak vél a politikai jogok megadásával felszabadítani és a nemzetet újjáépítő mankóban felhasználni, ma, mikor a dolgozó nők ezrei meggyőzték az embereket arról hogy a munka nem forgatja ki a nőt női mivoltából, föl keli panaszolniuk, hogy igen jószemű és jóhiszemű emberek, az ügynek barátai míg mindig egészen más nézőpontból szemlélik és látják a nő viszonyát a politikához, mint aminő az a valóságban.

Az emberek abban, hogy a nő és a politika közelebb kerülnek egymáshoz, valami rendkívülit szeretnek látni és belemagyarázni, holott ez a rendkívüli semmi más, mint a szokatlan, a különössége a dolognak semmiben sem különbözik attól a különösségtől, amit akkor éreztek az emberek, mikor az első, kis-asszonykák benyitották az egyetem ajtaját. Amint ma természetes, hogy a talentumos leány jelesen érett és jó doktor vagy tanár lesz, holnap éppen olyan természetesnek fogják az emberek találni, hogy azt a nőt, aki szociálpolitikával foglalkozik és ezen a téren kitűnt rátermettsége, hozzáértése, komolysága, tudása révén, esetleg meg kell választani képviselőnek, hogy ott, ahol erre a tudásra komolyságra, lelkiismeretességire szükség van, érvényesülhessen. Eddig van és így van.

Amit a nők akarnak a politikától az épp úgy használni a férfinak, mint a nőnek, vagy a gyermeknek. Azt lehetne mondani, hogy mindazt az emberséges reformot akarják, amit a férfiak ezer esztendő alatt elmulasztottak megcsinálni. Hygiéniát akarnak bevinni a szegény lakásba épp úgy, mint az életfelfogásba. Békét akarnak és igazságot. Természetesen a maguk igazságát is. A férfiak nagy része azonban a nők politikai szereplését a család megrendülésével és a természetes életfelfogás megváltozásával szereti kapcsolatba hozni. Furcsa

babona, hogy ha a nők szavaznak ez egyértelmű a szexuális élet teljes szabadosságával, vagy ha a nő politizál, a család pillérei megrendülnek. Sokan azt is mondják, hogy a nők jogok nélkül is politizáltak, minnek hát nekik a politikához a jog?

Ami a politikát és a nők szexuális életét illeti, azt valljuk, hogy a kettő között nincs semmi összefüggés, de ha mégis kierőszakolják, hogy egyik kérdésről a másikkal vonatkozásban beszéljen az ember, azt tartom, hogy minél függetlenebb a nő, minél jobban boldogul az életben, minél kevésbé kell magát különböző anyagi érdekeknek alárendelnie, annál becsületesebb és tisztább a szexuális élete.

A családi élet és a nők politikai szereplése szintén nem függ össze. Utóvégre egy pár nagy talentuma és nagy képzettségű nőn kívül az ország asszonyai nem fognak állandóan politikáival foglalkozni és azért hogy megkapták a szavazati jogot, az egész életüket még nem szavazással fogják eltölteni. A politikai vitatkozásoktól sem féltsem a családi békességet. Két becsületes szándékú, jólelkű ember, tiszteletben tudja tartani az egymás nézetét, de ha veszedelmes vitatkozók, egészen mindegy, hogy politikán vesznek-e össze vagy azon, hogy kell-e még egy ruha, Vagy kell-e egy negyedik kalap.

Politizáló nők tényleg voltak mindig, de ezeknek a politikai befolyásoknak a szárait kurtizánok, vagy szerelmes hercegnők szorongatták fehér kezükben és a háttérben valami bűn, vagy erkölcstelenség, érdek, vagy panama lappangott. Ez a női politizálás csodálatosképpen minden időben kedves volt az urak előtt és bár egy-egy női szalon félhomályában. Birodalmak vesztét idézték elő, soha nem emlegették annyi aggodalommal, mint a nyílt kártyával játszó, a napban emeli: fővel járó, becsületes, programot adó, jogos követelését a nőknek.

Szóval és írásban el kell oszlatni azt a sok félreértést, rágalmat, balhiedelmet, mely a nők politikai szereplése nyomában kél. A nők tisztaságot, friss levegőt, békét akarnak vinni a politikába, az anyaságba, a családba.

Aki a nők ügyét előbbre viszi, a maga boldogulásának egyengeti az útját. A nő a szeretetet hirdeti, A szeretet politikája: a béke,

A béke politikájának megteremtője, megőrzője, csak a nő lehet. A nők ügye nemcsak a nőké, a nők ügye emberiség ügye, az áldott, várva-várt béke ügye.

Ezt hirdessék a barátaink és ne keverjenek Dele szexuális problémákat, amelyek hamar megtévesztik azokat, kik kevés megértéssel és sok idegenkedéssel nézik, várják ez újításokat.

Kell, hogy végre tisztán lássák a szándékunkat. Ha el fog oszlatni a félreértés, el fog oszlatni az aggodalom és a kételkedők baráti jobbukat nyújtják majd felénk.